

॥ २२ ॥ २३ ॥ घोरः सशापः सपुत्राकैकेयीयथानसृशेत्तथाप्रसादंकुरु ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ स्वर्गं महिमानं च प्राप्स्यसीत्यनुकर्षः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ एत
द्रामहृपंवस्तु तज्जानीहीतिशेषः ॥ यदेवानां हृदयमुक्तं ॥ देवानां हृदयं ब्रह्मान्वदिदिति श्रुत्या देवहृदयत्वेनोपदिष्टं ॥ तथा देवानां गुह्यं ॥ एतद्वैमहोपनिषदं देवानां गुह्यमिति
श्रुत्या देवगुह्यत्वेनोपदिष्टं ॥ ब्रह्मसंमितं ब्रह्मणा अंतरस्मिन्निमेलोका इत्यादिश्रुत्या प्रतिपादितं ॥ अक्षरं अशेषजगत्कारणतयानित्यं यद्ब्रह्मास्ति ब्रह्मशब्दे तत्रे ॥ ३० ॥ यतएवं

निवृत्तवनवासोसिप्रतिज्ञापूरितात्वया ॥ रावणं चरणे हत्वा देवताः परितोषिताः ॥ २२ ॥ कृतं कर्म यशः श्लाघ्यं प्राप्तं तैश्चात्र सुदुर्गं ॥ भ्रा
तृभिः सह राज्यस्योदीर्घमायुरवाप्नुहि ॥ २३ ॥ इति ब्रुवाणं राजानं रामः प्राञ्जलिरब्रवीत् ॥ कुरु प्रसादं धर्मज्ञकैकेय्या भरतस्य च ॥ २४ ॥
सपुत्रां त्वां त्यजामीति षडुक्ताकैकेयीत्वया ॥ सशापः कैकेयीं घोरः सपुत्रां न सृशेत्प्रभो ॥ २५ ॥ तथेति समहाराजो राममुक्त्वा कृताञ्ज
लिं ॥ लक्ष्मणं च परिष्वज्य पुनर्वाक्यमुवाच ह ॥ २६ ॥ धर्मं प्राप्स्यसि धर्मज्ञ यशश्च विपुलं भुवि ॥ रामे प्रसन्ने स्वर्गं च महिमानं तथोत्तमं
॥ २७ ॥ रामं शुश्रूष भद्रं ते सुमित्रानंदवर्धनं ॥ रामः सर्वस्य लोकस्य हितेष्वभिरतः सदा ॥ २८ ॥ एते सैंद्रास्त्रयो लोकाः सिद्धाश्च परमर्ष
यः ॥ अभिवाद्य महात्मानमर्चति पुरुषोत्तमं ॥ २९ ॥ एतत्तदुक्तमव्यक्तमक्षरं ब्रह्मसंमितं ॥ देवानां हृदयं सौम्यगुह्यं रामः परंतपः
॥ ३० ॥ अवाप्तं धर्मं चरणं यशश्च विपुलं त्वया ॥ एनं शुश्रूषता व्यग्रं वैदेह्या सहसीतया ॥ ३१ ॥ इत्युक्त्वा लक्ष्मणं राजा स्नुषां वद्धांजलिं
स्थितां ॥ पुत्रीत्याभाष्य मधुरं शनैरेनामुवाच ह ॥ ३२ ॥ कर्तव्यो न तु वैदेहि मन्युस्त्यागमिमं प्रति ॥ रामेणेदं विशुद्ध्यर्थं कृतं वै त्वद्वितैषि
णा ॥ ३३ ॥ सुदुष्करमिदं पुत्रितवचारित्रलक्षणं ॥ कृतं यत्तेऽन्यनारीणां यशोऽत्यभिभविष्यति ॥ ३४ ॥

भूतो रामो ब्रह्मादिभिस्त्वत्समक्षमेवोक्तः
अतएनं शुश्रूषतात्वया सर्वधर्माचरणं प्राप्तं ॥ ब्रह्मज्ञधर्मे सर्वधर्मांतरभावस्य संवर्गविद्यायामुक्तत्वादिति भावः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इमं त्यागं प्रति यथेष्टं गम्यतामित्युक्तरूपं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥